

NR. 5. VORDERING VAN MEDISCH SPECIALIST TOT TOELATING IN FUSIE-ZIEKENHUIS.

Uit de vastgestelde feiten volgt, dat eiser reeds jaren zijn werkzaamheden vrijwel geheel buiten het gebouw van het ziekenhuis verricht en dat eiser in elk geval sedert de fusie feitelijk niet meer binnen het ziekenhuis van verweerster heeft gewerkt. Sedert de fusie heeft hij niet meer aan de activiteiten van de medische staf meegedaan. Zijn naam komt sedert de fusie niet meer voor bij de opsomming van medische specialisten in de jaarverslagen. Op 2 januari 1997 heeft hij een gesprek gehad waarin hij te horen heeft gekregen dat er een einde was gekomen aan zijn werkzaamheden in het ziekenhuis, hetgeen hem bij brief nog eens is bevestigd. Na die brief duurt het weer bijna anderhalf jaar tot er namens eiser wordt gereageerd.

Uit deze houding van eiser mocht verweerster begrijpen, hetgeen eiser duidelijk moet zijn geweest, dat eiser geen ambitie (meer) had om als dermatoloog in het ziekenhuis werkzaam te zijn en zich neerlegde bij het standpunt van verweerster dat aan de toelatingsovereenkomst een einde was gekomen.

(vervolg op het bindend advies van 7 september 1999 Nr. 17)

Scheidsgerecht voor het Nederlandse Ziekenhuiswezen

(prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, mevrouw drs. D.M. Janse van Mantgem, drs. W.A. van der Meeren, mr. J.B.M. Roes, jhr. dr. R. Feith, leden, met bijstand van mevrouw mr. A.T.B. de Vries, griffier)

4 april 2000

Bindend advies (99/14) in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser
gemachtigde mr. A.J.H.W.M. Versteeg,

tegen

B,
zetelend te Z,
verweerster,
gemachtigde mr. B. Sluijters.

1. De procesgang

- 1.1 Op 7 september 1999 is in deze zaak bij bindend advies een tussenuitspraak gedaan. De inhoud van dat bindend advies geldt als hier geheel overgenomen.
- 1.2 Ter uitvoering van die tussenuitspraak hebben beide partijen bij akte zich nader uitgelaten en producties in het geding gebracht. Daarna hebben zij elk bij antwoordakte nog op elkaars uitlatingen gereageerd.

2. De beoordeling van het geschil

- 2.1 Met betrekking tot het in het bindend advies van 7 september 1999 onder nummer 4.1 overwogene heeft verweerster uitdrukkelijk getuigenbewijs aangeboden.
- 2.2 Verweerster wijst er met betrekking tot het in dat bindend advies onder 4.2 overwogene ter aanvulling op de reeds overgelegde brief van C (productie 1 bij memorie van antwoord) nog op dat de Wijziging Declaratie Structuur ook aannemelijk maakt dat de directie toen actie ondernam.

- 2.3 Het onder nummer 4.3 in meergenoemd bindend advies overwogene betreft de vraag of, zo er nog een toelatingsovereenkomst van kracht was, deze in elk geval is geëindigd in de periode vanaf rond de fusie tot heden.
- 2.4 Het Scheidsgerecht gaat thans uit van de veronderstelling dat de toelatingsovereenkomst niet is geëindigd door de poliklinische praktijk te verplaatsen van het ziekenhuis naar het privé-adres en evenmin doordat eiser aan een verzoek de praktijk weer te gaan uitoefenen in het ziekenhuis geen gevolg zou hebben gegeven.
- 2.5 Uit het over en weer gestelde en overgelegde producties blijkt het volgende:
- a) Op 1 oktober 1982 is tussen eiser en de rechtsvoorgangster van verweester een toelatingsovereenkomst gesloten (productie 1 bij memorie van eis).
 - b) Sedert 1985 oefende eiser de poliklinische praktijk niet meer uit in het ziekenhuis, maar op zijn privé-adres.
 - c) Er was een 0,4 formatieplaats voor dermatologie in het D Ziekenhuis (productie 2 bij akte van eiser na tussenuitspraak en productie 7 bij akte van verweester na tussenuitspraak).
 - d) Op 20 juli 1993 heeft tussen eiser en E, dermatoloog praktiserend in het B, overleg plaats gevonden met betrekking tot samenwerking (productie 3 bij akte van eiser na tussenuitspraak); dit heeft toen niet tot afspraken geleid.
 - e) Eisers laatste klinische opnamen in het ziekenhuis dateren van 1992 (1), 1994 (1) en 1995 (1) (producties 1 en 2 bij memorie van antwoord).
 - f) In 1994 is het D Ziekenhuis gefuseerd met het B.
 - g) Sedert de fusie wordt eiser niet meer uitgenodigd voor de vergaderingen van de medische staf en neemt hij aan die vergaderingen geen deel.
 - h) Bij brief van 27 juni 1994 (productie 2 bij memorie van eis) schrijft F namens de directie van het B aan de leden van de medische staf van het D Ziekenhuis, waaronder eiser, over de gevolgen die de fusie voor de specialisten zal meebrengen.
 - i) In een brief van 26 juni 1995 (productie 1 bij akte van verweester na tussenuitspraak) schrijft G, toenmalig voorzitter van het stafbestuur van het D Ziekenhuis, aan de directie van het B, t.a.v. F onder meer het volgende:
"Met collega A zal gesproken worden om zijn werkzaamheden, die toch al minimaal waren, op de locatie PG te beëindigen."
 - j) In het jaarverslag van het D Ziekenhuis van 1992 staat A nog als specialist vermeld evenals in het verslag over het eerste half jaar van 1994 (producties 2 en 3 bij akte van verweester na tussenuitspraak). In de verslagen van het B Ziekenhuis sedert 1994 komt zijn naam niet meer voor (producties 4, 5 en 6 bij akte van verweester na tussenuitspraak).
 - k) Met alle specialisten, behoudens eiser en een allergoloog, is een dienstverband aangegaan.
 - l) De klinische capaciteit van het D Ziekenhuis is na de fusie afgebouwd en in 1996 gesloten.
 - m) In een brief van 12 juni 1997 (productie 3 bij memorie van eis) schrijft F aan eiser:

"In antwoord op uw schrijven d.d. mei 1997 en in aansluiting op ons gesprek van donderdag 2 januari jl. geef ik hierbij een korte samenvatting van dit gesprek.

Mede gevoed door de informatie van de voormalige medisch directeur van het D Ziekenhuis, de heer C constateerde de directie van het B dat al jarenlang door u geen polikliniek dermatologie werd gehouden in het D Ziekenhuis en uw werkzaamheden zich beperkte tot klinische consulten. Zoals u bekend verondersteld mag worden is de klinische capaciteit van het voormalige D Ziekenhuis gesloten en wij hebben u dan ook op 2 januari jl. mede gedeeld, dat hiermee een einde was gekomen aan uw beperkte werkzaamheden in genoemde lokatie. Ons standpunt in deze is naar onze mening duidelijk en bevestigen dat dan ook hierbij nog eens schriftelijk."

- n) Bij brief van 18 november 1998 (productie 4 bij memorie van eis) reageert de raadsman van eiser op voornoemde brief van 12 juni 1997.
 - o) Eiser is als dermatoloog toegelaten tot het H Ziekenhuis te Z.
- 2.6 Uit de onder nummer 2.5 genoemde feiten volgt, dat eiser reeds jaren zijn werkzaamheden vrijwel geheel buiten het gebouw van het ziekenhuis verricht en dat eiser in elk geval sedert de fusie feitelijk niet meer binnen het ziekenhuis van verweerster heeft gewerkt. Sedert de fusie heeft hij niet meer aan de activiteiten van de medische staf meegedaan. Zijn naam komt sedert de fusie niet meer voor bij de opsomming van medische specialisten in de jaarverslagen. Op 2 januari 1997 heeft hij een gesprek met F gehad waarin hij te horen heeft gekregen dat er een einde was gekomen aan zijn werkzaamheden in het ziekenhuis, hetgeen hem bij brief nog eens is bevestigd. Na die brief duurt het weer bijna anderhalf jaar tot er namens eiser wordt gereageerd.
- 2.7 Uit deze houding van eiser mocht verweerster begrijpen, hetgeen eiser duidelijk moet zijn geweest, dat eiser geen ambitie (meer) had om als dermatoloog in het B Ziekenhuis werkzaam te zijn en zich neerlegde bij het standpunt van verweerster dat aan de toelatingsovereenkomst een einde was gekomen.
- 2.8 De vordering van eiser dient reeds op voormelde grond te worden afgewezen. Het Scheidsgerecht behoeft daarom niet meer te onderzoeken of al in een eerder stadium de toelatingsovereenkomst ten einde was gekomen.

3. De beslissing

Het Scheidsgerecht stelt het volgende bindend advies vast:

- 3.1 De vorderingen worden afgewezen.
- 3.2 Eiser draagt de kosten van het Scheidsgerecht, begroot op f 6.170,-. Overigens draagt elk van partijen de eigen kosten.